

**Transcript van de bewonersavond Heijplaat: Verdere aanpak vliegenoverlast
maandag 13 april 2026**

Goedenavond,

Welkom op deze avond. Mijn naam is Yvonne Mulder. Ik werk voor het tv-programma van Bureau Rijnmond, Boevenvangen. Daarvoor heb ik 40 jaar bij RTV Rijnmond gewerkt. Als verslaggever en als presentator. Met heel veel plezier. Ik heb veel opnames gemaakt natuurlijk. Zoals bij de Droogdok, en hier op Heijplaat, de vliegenoverlast. Andere onderwerpen, de watertaxi die verdwenen is enzovoort. Ik sta nu gewoon op mijn eigen naam. Want ik ben vorig jaar februari gestopt als verslaggever en presentator bij Rijnmond. En ik werk nu voor mezelf. Dus wat dat betreft is dat misschien ook belangrijk wat ook Rijnmond is. Waar zijn we? Ik wil Marcella even naar voren vragen, want ik heb van te voren aan haar gevraagd of ze het zag zitten, want er zijn Heijplaters natuurlijk. En die kennen de Huiskamer als geen ander. Maar er zijn ook mensen van DCMR, de provincie, de gemeente, het Havenbedrijf en het KAD. Het KAD zal waarschijnlijk een bekende zijn voor de Huiskamer. Maar ik wil wel even vertellen, de Huiskamer. Ja, zomaar heel vanzelfsprekend. Een centrale plek in de wijk. Waar je terecht kunt voor een bakkie, voor een praatje, voor een bingo.

Marcella:

We doen veel meer activiteiten natuurlijk. Onder de Heijplaters is wel bekend. Maar inmiddels doen we sinds anderhalf jaar ook meer activiteiten. Voor de jongeren, voor de jeugd in de wijk. We doen koffieochtenden, we hebben dagbestedingen, samenwerkingen met WMO.*(onduidelijk)* En daarna organiseren we natuurlijk ook activiteiten in de kindervakanties, maar ook andere activiteiten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
En Prinsjesdag ben je mee bezig?

Marcella:

Ja, Prinsjesdag zijn we mee bezig.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

O Koningsdag moet ik natuurlijk zeggen. Ja, ach, nou ja, Koningsdag. Komt een beetje op hetzelfde neer.

Marcella:

Maar ook daar gaan we activiteiten voor bezorgen. Maar we proberen ook in de vakanties, de schoolvakanties, wat meer activiteiten aan te bieden. Zodat de jeugd en de jongeren ook wat meer te doen hebben.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel. Weten we even waar we zijn, Marcella. Ik heb al een beetje verteld wie er allemaal zo aanwezig zijn. Natuurlijk, het belangrijkste van vanavond dat zijn de omwonenden, dat is het vliegen-team en dat is de wijkraad. Maar we gaan de neus eens even bij elkaar steken op deze avond.

Waar staan we? Hoe kunnen we verder? Wat is ieders rol? Waarin kunnen we samenwerken? Wat is een gewenst resultaat? Ik wil Daan Molenaar vragen algemeen directeur bij DCMR om even bij mij te komen. Mag ik een welkom voor de heer Molenaar?

Daan, je bent 9 jaar bij DCMR. Waarvan 2 jaar als algemeen directeur. Wat heb je in die eerdere jaren zo al gedaan?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Ik ben zes jaar directeur Toezicht en Handhaving geweest. En daarna ook nog even directeur van vergunningverlening en *(onduidelijk)*.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wanneer je dit dossier vanuit die kant bekijkt. Wat denk je dan?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Schandalig, want zolang als ik er al ben zijn we hier al mee bezig. Dus voor mij is vierde avond waar ik bij ben. *(onduidelijk)*

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dan kunnen bewoners denken, en er zijn bewoners die dat denken. Doe dan even je best.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Ja, dat snap ik ook heel goed dat ze dat denken. En het enige wat ik daarvan kan zeggen we doen al onwijs veel. Alleen, dat is niet genoeg. En we hebben ook niet alle instrumenten die je daarvoor nodig hebt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Op dat laatste, instrumenten die je daarvoor nodig hebt. Daar zit een ontwikkeling in. Daar ga je straks zelf wat over vertellen. Want ik geef je zo even het woord. Want zelf vond ik het wel leuk om wat vragen vooraf te stellen. Je bent jurist van oorsprong. Dan zou je ook denken, nou, dan heb je zicht op de route die je wilt volgen.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Jazeker, ik ben zelf wetgevingsjurist van oorsprong. Dus dat zijn de mensen die wetten schrijven. Dus in die zin weet ik wel goed wat ik daar zou willen. Ja, om dit probleem, het ongedierte dat hier veroorzaakt wordt door grote bedrijven hoe je dat zou kunnen aanpakken. Daar zou ik graag aan meeschrijven.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik vind het genoeg reden om te zeggen, deze microfoon is nu even voor jou. Daan Molenaar.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Dankjewel. En heel fijn dat jullie hier vanavond allemaal zijn. Ik zei net al, ik baal er eigenlijk van dat ik hier opnieuw moet staan. Want het is natuurlijk de zoveelste keer dat we met z'n allen samen gaan zitten. Tegelijkertijd is het ook ontzettend belangrijk om dit soort dingen te doen. Want uiteindelijk zo'n ingewikkeld probleem als met vliegen overlast hier. Dat is typisch iets wat we alleen maar samen kunnen oplossen. Met jullie, de bewoners, met de overheden die erbij betrokken zijn. En uiteindelijk ook met het bedrijf dat het grootste deel aan het veroorzaakt. We zullen hier uiteindelijk met z'n allen mee bezig moeten zijn. Ik snap dat jullie zeggen, jullie moeten vooral aan de slag. En dat zijn we

dus ook keihard. Alleen, het is tot nu toe niet genoeg geweest. We hebben een fase waarin we veel minder werd met de overlast. Maar helaas is dat ook weer voorbij. En we hebben ook gemerkt dat we er echt bovenop moeten zitten om het bedrijf te dwingen met maatregelen om goed gedrag te vertonen. Want het probleem is natuurlijk ook zo dat als het vandaag goed is, dat ze het dan morgen weer laten verslonzen. Dan heb je volgende week weer hetzelfde probleem. Dus het is ook niet iets wat je eventjes in één keer kan oplossen. Het moet elke dag opnieuw worden aangepakt. En daar willen wij heel erg uit ons best voor doen. Maar daar hebben we ook jullie voor nodig. Om het samen te doen. Met de onderzoeken die we doen. Met het nieuwe onderzoek dat we willen gaan doen. Waar we vanavond met z'n allen ook over gaan praten. Over hoe we dat het beste kunnen doen. Maar ook als signaal naar Den Haag, naar de wetgever, dat dit probleem ook in de wet moet worden opgelost. Want het is ook verdomme moeilijk om juridisch je gelijk te halen op iets wat niet in de wet geregeld is. Daar doen wij ontzettend ons best voor, maar dat lukt dus ook niet altijd. En daarom willen we dus ook samen met de provincie. Samen met de gemeente Rotterdam. Ervoor zorgen dat dit uiteindelijk ook in wetgeving komt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Daar heb ik natuurlijk een vraag over. Hoe ga je die route aflopen? Samen met de gemeente Rotterdam. En de provincie richting Rijk.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Hoe gaan we die route aflopen? We gaan een officieel verzoek indienen bij het ministerie om tot dat soort regelgeving te komen. Ik denk eerlijk gezegd. Dat de aandacht die er nu voor is, vandaag, dat dat ook daarbij helpt. Want uiteindelijk moet natuurlijk om een wetgeving voor elkaar te krijgen, moet er een probleem zijn dat de politici ook willen oplossen. En daarvoor is het dus ontzettend belangrijk dat we dat geluid ook laten horen. Wat ik al zei. Samen met de provincie en de gemeente en jullie de bewoners.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Welke wetgeving moet er komen?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Er zal een duidelijke norm moeten komen. Over dat het niet toegestaan is om ongedierte overlast te veroorzaken vanuit een bedrijf.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En dan krijg je bijvoorbeeld weer de discussie. Wat is overlast? Wat is de definiëring van?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Ja. Uiteindelijk. Dat geldt natuurlijk voor elke norm. Dat je zal moeten bepalen waar is het precies nog toegestaan en waar niet meer. Maar dat is natuurlijk voor een heleboel zaken. Dat geldt ook voor geluid. Dat geldt ook voor licht dat geldt ook voor een heleboel andere dingen waar je last van kan hebben. En daar hebben we ook oplossingen voor.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Maar die vraag stel ik, omdat dat ook vaak juist hetgeen er aan de hand is. Je wilt iets bereiken, maar die weg daar naartoe is er wel één in fases.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Zeker. Als je natuurlijk een wetgeving gaat doen. Dan is het niet morgen dus aangenomen. Dus dat is sowieso een traject van een paar jaar. Tegelijkertijd in de tussentijd zijn we natuurlijk hard aan het werken. Ik heb van de week alweer twee lasten onder dwangsom opgelegd aan dit bedrijf. Dus dat wil zeggen. Dat ze het iets moeten gaan doen, namelijk beter hun zooi opruimen. En de gaten dichtmaken. Als ze dat niet doen. Moeten ze heel veel geld weer gaan betalen. Dus in die zin zijn we ook heel actief bezig met hun aanzetten tot het goede gedrag.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Denk ik weer eventjes als journalist. Lasten onder dwangsom. Dan ga je in beroep. Dan win je weer tijd. En dan blijven we hier dus vliegen komen.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Dan wordt het wel heel juridisch. Lasten onder dwangsom geldt gewoon ook als je in beroep gaat, tenzij je naar de korte geding rechter gaat en hem laat schorsen. Of dat gebeurt. Dat weet ik niet. Ik ga er vanuit van niet. Want we hebben gewoon een goede last gemaakt. Dus ik neem aan dat dat niet gebeurt. Maar je hebt altijd de mogelijkheid van juridische discussie natuurlijk.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Maar dat is wat we op deze avond ook willen doen. Stel de vragen die je hebt. En denk niet van. Dat is een rare vraag. Of dat is een weet ik veel wat voor vraag. Vanavond moeten we benutten. Om gewoon open met elkaar te spreken. Mag ik je bedanken voor dit moment. Is er iemand die een vraag heeft ter verduidelijking. Dus niet voor de discussie, maar ter verduidelijking. Zeg even wie je bent, waar je woont of van welke organisatie je bent.

Bewoner

Ik ben Ed. Ik woon op de ***. Nou waar ik het over heb. Er is wel een wet met een norm. Over geluidsoverlast. Maar die norm voor vliegenoverlast is er niet en ik denk dat dat het belangrijkste is: die norm. Die wet die kan je bijna kopiëren dadelijk voor geluid overlast of voor ongedierte. Maar vooral die norm dat speelt al heel veel jaren. Wat is die norm dan? En ik denk dat die norm het belangrijkste is.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ja. Goed zo. Ga je gang Daan.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Daar hebben we natuurlijk ook deskundigen voor. Zelfs het KAD. Die kunnen bepalen wat is nou de hoeveelheid ongedierte die normaal is zal ik maar zeggen en wanneer wordt het abnormaal. En moet je degene de veroorzaker daarop aanspreken.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel voor je antwoord. KAD. Oh. Ik zat in het begin van al die afkortingen. Kennis en adviescentrum Dierenplagen. Goed zo. Was er iemand bij die het niet wist? Was ik echt de enige? Nou ja goed. Oké. Je kunt maar eerlijk zijn. Dankjewel Daan voor dit moment. Oh. Want er was nog een vraag. Wil je even zeggen wie je bent?

Bewoner:

Ja, ik ben Rinus. De touwtrekker van het vliegtteam. Wel bekend helaas.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou niet helaas.

Bewoner:

Nou ja. Ik kom liever niet op tv. Maar mijn vraag is. Als het dan enorm is dan is het toch ook iets van een zorgplicht?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Zeker. Dat is ook het principe waarop we hebben opgetreden. De afgelopen tijd. Alleen het lastige van een zorgplicht is dat het juridisch niet zo heel hard is. En dat de kans dat je bij de rechter verliest gewoon veel groter is.

Bewoner:

De rechter heeft al een uitspraak gedaan van de overlast. Dus dat kan de zorgplicht dan niet in de weg staan.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

En dat is ook precies waar we nu op handhaven. Alleen wij denken dat het dus veel sneller en beter kan op het moment dat er een duidelijke wet is.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel voor dit moment. Ik ga nu even door.

Ik heb je gezien en onthouden.

We bespreken vanavond dus mogelijkheden. We bespreken kansen. We bespreken onmogelijkheden. Het kan ook zijn dat er vragen zijn waar nu geen antwoord op gegeven kan worden. Dat hoort ook bij het leven. Maar dat wordt dan eerlijk aangegeven. Er wordt een verslag gemaakt van deze avond. En over maximaal twee weken. Staat dat in het dossier op de site van de DCMR. Dat even voor jullie.

Wat betreft deze avond.

Ik zei het al. Maak van je hart geen moordkuil en laten we het allemaal gezellig en netjes houden. Ik keek naar 010 Rotterdam. Is er iemand die daar ook wel eens naar kijkt? Goed zo. Andrea Hazes die zei. En toen heb ik dat meteen dat even opgeschreven. Ruzie maken is kostbare verloren tijd. Dus laten we die even onthouden. De rol van DCMR.

Ik wil vragen. Jogita Bholanath. Om bij mij eventjes aan te schuiven. Je kunt een eigen microfoon pakken. Je bent programma manager repressief toezicht. Ik weet me te herinneren een boek van

Annie M.G. Schmid en er was een man die had een naamkaart en dat trok hij zo uit zijn refer. En dat heb ik een beetje bij jouw functie: Programma manager repressief toezicht.

Wat doe jij in je dagelijks leven? En houd de microfoon goed dicht bij je mond.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ik ga mijn best doen. Programma manager repressief toezicht. Ik snap dat dat helemaal niks zegt. Maar wat ik eigenlijk in mijn dagelijks leven doe, is dat ik mij bezig houd met probleembedrijven die vallen onder het bevoegd gezag van provincie Zuid-Holland. Overlast op de Heijplaat wordt veroorzaakt door het bedrijf N+P.

Dat is een provinciaal bedrijf. Dus dat is eigenlijk wat ik in het dagelijks leven doe.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Heb je nog meer dossiers? Of bijt je je tanden stuk elke dag weer op dit vliegendossier?

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, ik heb wel meer dossiers. In de afgelopen paar weken heb ik me vooral vastgebeten in het Heijplaat-dossier. Maar ik heb ook bedrijven zoals (*onduidelijk*). Ja, ik weet niet in hoeverre mensen bekend zijn.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Met wie werk je samen?

Jogita Bholanath (DCMR):

Voor dit dossier. We weten natuurlijk allemaal, N+P is de hoofdveroorzaker van dit probleem. En de basis van alles wat wij doen is toezicht en handhaving en vergunningverlening. En dat is het absolute minimum wat we moeten doen. Maar we willen ook een stukje verder kijken. Wat kunnen we nog meer doen naast toezicht en handhaving. Want we voelen al dat het niet snel genoeg gaat. Dus we kijken ook hoe kunnen we zaken die in de wijk spelen ook op te pakken. Dus wat kunnen we nog meer om dat stukje extra naast dat we N+P aan te pakken. En daarom werken we ook samen met Rotterdam. Kijken wat kunnen we nog in de wijk doen. Overleggen, we betrekken ook het Havenbedrijf. Want die heeft heel veel contact met de bedrijven. Kijken of we druk kunnen uitoefenen. En eigenlijk omdat het al zo lang speelt kijken we verder: wat kunnen we nog meer doen naast N+P aan te pakken. Want dat is sowieso wat we al doen. Wat we moeten doen. Wat onze taak is. En daarnaast willen we ook nog dat stapje extra zetten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dat hoor ik zojuist ook van Daan Molenaar. Dat dat ook een heel belangrijke stap is. Dat er ook echt ingezet moet worden door DCMR zelf. Om die controle waar je het over hebt. Die functie die jullie officieel ook hebben in opdracht van de provincie. Om die strakker te maken. Om die scherper te maken. Meer in de darmen zitten.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, nou ja klopt. En natuurlijk willen wij dat ook bedrijven meer in de darmen zitten. Maar dat kost ook gewoon heel veel tijd he. We hadden ook een overzicht van hoe het in de tijd is gelopen. Ik weet niet Jos wil je er iets in voor zetten?

Jos Dekker:

Ja.

Jogita Bholanath (DCMR):

Dus hoe is het nou in de tijd gelopen. Ik denk dat heel veel mensen dat waarschijnlijk ook wel weten. Maar ik denk dat het is ook nog wel even goed om te benoemen. In 2016 is dit probleem begonnen. En toen was er ontzettend veel vliegen overlast. Als ik nog terugkeek naar de foto's he. Het was echt niet te doen. Maar op dat moment konden we eigenlijk ook vaak vrij weinig. En we zijn toen in contact gekomen met het KAD om onderzoek te doen. Want we hadden eigenlijk geen voorschrift in de vergunning om dit aan te kunnen pakken. Samen met het KAD en het monitoringsonderzoek hebben we toch kunnen vaststellen dat er (*onduidelijk*) veroorzaker is van overlast. En dat hebben we ook zeg maar voor de rechter stand kunnen laten houden.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Bij de bewoners daar op dat moment de verwachting: Nou het lek is boven water. Het bedrijf is aangewezen. Dat is de bron. Go for it.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, nou toen kwam er een beheersplan. En het bedrijf die moest zich daar aan houden. En toen zaten we eigenlijk al, nou we hadden de vergunning aangepast en in 2021 was het voor het bedrijf al verboden zeg maar om duwbakken in de haven te zetten. En toen is de vliegenoverlast eigenlijk al met 80% gedaald. Nee, ik zeg het verkeerd. Het aantal vliegen is met 80% gedaald. Maar overlast was niet weg. En overlast is nog steeds niet weg. Dus daar zijn we eigenlijk begonnen. En toen zijn we ook gaan kijken welke beheersmaatregelen het bedrijf moet treffen. Het bedrijf moest daarvoor een plan indienen bij ons. En daar hebben we goedkeuring aangegeven. En op gehandhaafd. En uiteindelijk in 2024 was de overlast in ieder geval qua klachten en ook qua aantal vliegen was veel minder zeg maar als in die jaren daarvoor. Dus eigenlijk hadden wij al hoop dat dat beheersplan gewerkt had. Maar ja het is natuurlijk het zijn ongediertes. Het ene jaar is het meer. Het andere jaar is het minder. Er is geen peil op te trekken. Het ligt ook aan het weer, aan de temperatuur. Aan eigenlijk alles. Waar wij hadden gehoopt op dat beheersplan werkt. Maar helaas. In 2025 was er gewoon weer heel veel overlast. En die overlast ontstond ook doordat het bedrijf zich niet aan de regels hield.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En wat hebben jullie toen gedaan?

Jogita Bholanath (DCMR):

Toen was er in ieder geval afval op het buitenterrein. En toen hebben we daar tegen een dwangsom opgelegd. Het bedrijf heeft het probleem opgelost. En daarna was er geen afval op het buitenterrein dat niet afgedekt was. Nou verder hadden ze het qua schoonmaak niet op orde. En toen hebben wij ook een aanschrijving gedaan.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Toen, als ik met je even naar februari mag gaan van dit jaar. Dat was een bezoek met wethouder Zeegers en bewoners van Heijplaat. Een delegatie. Die ging naar binnen. En die keek omhoog. En die dacht. Uh oh.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, die schrokken zijn natuurlijk helemaal dood. Heb ik begrepen. Want de loods was niet heel erg schoon. En er waren allemaal gaten in het dak en in het pand. Wij zijn, ik moet heel even goed kijken, in 2025 hebben we het bedrijf aangeschreven om het pand dicht te maken. In 2024 hebben we het bedrijf aangeschreven om het pand dicht te maken. Binnen drie maanden moest zij daarvoor een plan indienen. En binnen een jaar moesten ze dat pand uitgevoerd hebben. In de tussenliggende periode moesten ze horen voor de gaten plaatsen in het dak. Nou, na een jaar hebben we dat weer gecontroleerd. Dat was in december 2025. En toen zag het er ook goed uit. Het KAD heeft ook een audit uitgevoerd. En die heeft ook aangegeven de punten die N+P moest oplossen. Die waren op dat moment opgelost. Helaas werden we door de tijd ingehaald. Want tussen december en februari waren de horen aangetast. De vogels hebben de horen aangetast. En was het eigenlijk niet goed. We hebben daarop een controle uitgevoerd. En wij doen in principe de controles voordat het vliegenseizoen begint. Nu hebben we het dan nog iets eerder gedaan naar aanleiding van de constatering van de bewoners en wethouder Zeegers. We hebben vastgesteld dat het dak niet goed was. Dat de schoonmaak niet op orde was. Dus hebben we daar twee dwangsommen aan het bedrijf opgelegd.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nu dankzij dat bezoek. Maar geeft dat niet aan dat je wat vaker moet controleren?

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, dat blijkt nu wel weer. In december wordt de controle uitgevoerd. En in februari wordt je eigenlijk alweer ingehaald. Dus dat is ook de les die wij daaruit leren. Dat we dat dan vaker moeten controleren bij het bedrijf. Dus we hebben ook al aangegeven en onze plannen opgenomen. Dat we zeker na het vliegenseizoen en in het vliegenseizoen echt wel regelmatig bij het bedrijf langs gaan.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik geef je eventjes iets aan wat ik gehoord heb. Tijdens de voorbereiding van deze avond. Ik heb het al gezegd ga in de darmen zitten. Dat vond ik wel een hele sterke. Maar bijt je erin vast, laat zien wie de baas is. Kan dat nog? Want dat gevoel heb ik wel uit de beantwoording van die laatste vraag.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, ook als je naar het tijdspad kijkt. Dan zijn we hier echt wel op het punt. In 2024 hebben we gevraagd om het pand dicht te maken. Het bedrijf moest het pand schoonhouden. Geen afval op het buitenterrein. We hebben het bedrijf aangeschreven. En nu zijn we ook echt op het punt dat we zeggen. Nou kunnen we ook doorpakken. We zijn er met vier dwangsommen opgelegd op het bedrijf. En elke keer als het niet goed is. Dan kunnen we een bedrag innen om het bedrijf motiveren om het beter te doen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel, ik hoor geroezemoes. Daar reageer ik op. Wie wil een vraag stellen of een opmerking maken? Ik kom bij jou als eerste. Ik wacht even op de microfoon. Ik kom bij... U. Bij jou en bij u. Ja, dat scheelt wel. Wil je even zeggen wat je heet en waar je woont?

Bewoner:

Ik heet Nelleke. Ik woon vooraan het dorp. Vlakbij de N+P. En wij hebben... Ik moet zeggen dagen dat het mee valt, maar er zijn dagen dan wordt je misselijk van de vliegen. Mijn vraag aan u is. Er worden dwangsommen opgelegd. Is er ooit al iets betaald?

Jogita Bholanath (DCMR):

Nee, dus...

Bewoner:

Vind ik ook zo raar.

Jogita Bholanath (DCMR):

Nee, dat snap ik natuurlijk. Dat is ook heel raar. Wij leggen dwangsommen op en dan krijgt het bedrijf de kans om het te verbeteren. Het is niet zozeer een kans. Het bedrijf moet de overtreding ongedaan maken. En op het moment dat het ongedaan gemaakt is. Dan zijn we natuurlijk heel blij. Dan hebben ze de dingen gedaan die ze moesten doen. En dan krijgen ze geen boete. Maar ik moet wel zeggen. Voor de twee dwangsommen die we nu ook hebben opgelegd daar hebben we ook aan het Openbaar Ministerie gevraagd om daar een proces verbaal voor op te maken.

Bewoner:

Ja, want iedere keer gaat het dan na zoveel tijd fout. Dan is het even goed. Dan gaat het toch weer mis. En ze komen er gewoon mee weg.

Jogita Bholanath (DCMR):

Zo'n dwangsom is nu echt een dwangmiddel. Dat we de volgende keer kunnen we een boete opleggen. En de volgende keer en de keer daarop kunnen we ook weer opleggen.

Bewoner:

Maar we horen dit al jaren.

Jogita Bholanath (DCMR):

We hebben vorig jaar een dwangsom opgelegd voor het buiten terrein. Als er geen aanleiding is, kunnen we ook geen dwangsom opzeggen.

Bewoner:

Ik vind het heel vaag. Geen aanleiding. We zitten hier niet voor niets.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ik snap dat er overlast is. Maar het bedrijf moet natuurlijk ook in overtreding zijn van de vergunning. Want wij moeten ons ook aan de wet houden. En wij kunnen niet het bedrijf aanpakken als ze niets doen wat niet conform die vergunning is.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oké. Ik ga eventjes naar de tweede vraag stellen. En als er iemand is van de andere aanwezige organisaties of medewerkers. Bijvoorbeeld Havenbedrijf of provincie die denkt: ik kan hier wel wat over zeggen. Steek even je hand op. Want alle antwoorden zijn zeer welkom. Hallo.

Bewoner:

Hallo Bas. Waar woon je? Bewoner van de ***.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dat is een straat die goed vertegenwoordigd is.

Bewoner:

Ik kan concluderen dat ik nooit alleen naar binnen gaat er zit altijd een vlieg achter me aan.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wat wil je zeggen?

Bewoner:

Mijn vraag is. Hoe hoog is de boete of die dwangsom die opgelegd wordt? Hoe hoog is dat? 25 euro waar ze niet van schrikken of is dat enkele duizenden euro. Of meer. Als ze nergens van schrikken.

Jogita Bholanath (DCMR):

Mogen we zeggen wat dat bedrag is?

Jogita Bholanath (DCMR):

Dat betreft 30.000 euro per keer.

Bewoner:

Zo zo zo. Dat is wel schrikken voor zo'n bedrijf.

(Gelach)

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Zei Bas cynisch.

Jogita Bholanath (DCMR):

Misschien niet een heel hoog bedrag voor zo'n bedrijf, maar waar we ook wel rekening mee moeten houden, we hebben ook de wet waar we ons aan moeten houden. Als wij bedragen van heel hoog opleggen dan is het bedrijf eerder geneigd om bezwaar te maken en dan staan we weer voor de rechter. Waar we uiteindelijk niets aan hebben. Want wat we wel willen is dat het bedrijf die maatregelen treft. Het is voor ons ook continue die weegschaal van hoe hoog moet dat bedrag zijn. Het moet voldoende motivatie zijn om het bedrijf te bewegen, maar het moet niet zo hoog zijn dat het bedrijf beschadigd beroemd gaat worden.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Daan, mag ik jou even de vraag stellen: willen jullie hier op dezelfde lijn blijven reageren, kan het niet anders dan zo te reageren of zou je hierbij kunnen voorstellen dat je hierin ook een wijziging gaat bepleiten in die dwangsom?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Sorry, ik begrijp niet wat je bedoelt in de zin van dwangsom leggen wij zelf op.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

De hoogte.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

De hoogte bepalen wij ook zelf. Alleen het algemene principe is dat het in verhouding staat tot de overtreding, anders vernietigt de rechter hem. Dus vandaar, we hebben soms ook dwangsommen van miljoenen, als het moment dat de schade ook miljoenen zou betreffen. Alleen in alle eerlijkheid, hier moet je zoeken wat is nou proportioneel, dat is best heel moeilijk om uit te maken wat hier dan precies de schade is. Wij denken dat dit een serieuze prikkel is voor het bedrijf om het niet te doen, want 35.000 euro per keer, per overtreding, kan aardig oplopen als je het een aantal keren achter elkaar hebt. Maar, dat is natuurlijk ook zo bij een laste onder dwangsom, op een gegeven moment mag het drie of vijf keer of zo mag dat verbeuren, dan volgt er een nieuwe die dan drie tot vijf keer zo hoog is. Dus er zit een soort automatisme in hoe dat in de wet is geregeld.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel voor deze toelichting. Ik ga nog even als laatste op dit moment naar jou, want straks hebben we het zo geplegeld dat jullie alle ruimte krijgen om je vragen te stellen. Dus ik doe het nu even met de spreker nog met jou als laatste en dan ga ik even naar de volgende. Hallo.

Bewoner:

Hallo.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Jij bent?

Bewoner:

Ik ben Dominique van ***, beroemd.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oh, weer eens een andere plek.

Bewoner:

Ik vroeg me afgelopen jaar, tijdens de afgelopen vergaderingen, hebben we ook gesproken dat het beheersplan moest geactualiseerd worden. Dat is tot op heden volgens mij nog niet gebeurd. En daar zijn ze best volgens mij te laat mee. En als je dan kijkt naar dwangsommen, dan denk ik dat dat best wel een ernstige zaak is.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, klopt. Dat ben ik helemaal met je eens. Het is gewoon de ernstigste zaak dat het bedrijf daar zolang over doet. Op het moment dat wij al zagen dat het bedrijf niet op tijd zou komen met het beheersplan hebben we ook, zoals dat bij ons heet een zienswijze brief gestuurd. Dus een aankondiging dat het bedrijf een dwangsom gaat krijgen. En dan hebben we ze eigenlijk een week gekregen om een reactie te geven. Want die termijn moeten we ze geven volgens de wet. Eigenlijk twee weken, maar we hadden hem al verkort. En binnen die tijd heeft het bedrijf wel een beheersplan ingediend. En die zijn wij op dit moment aan het beoordelen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Waarvan akte. Dankjewel voor je vraag, Dominique. Wij hebben nog één ding even te bespreken.

En dat is een onderwerp waar niet de vlag voor omhoog gaat bij iedereen. Het onderzoek van het KAD. Weten jullie waar het voor staat? Want dat komt hier aan. Wat wil je daarover zeggen? Wat wil je daarover zeggen? Want we gaan er straks nog even verder over praten.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, dat onderzoek, dat was eigenlijk bedoeld om vast te kunnen stellen wat de N+P de veroorzaker was van de overlast op de Heijplaat. Inmiddels hebben we dat vastgesteld en willen we het onderzoek door ontwikkelen door nog beter te kunnen kijken van waar komt die overlast vandaan? Van welk soort vliegen komt die overlast? Wat is het verschil ten opzichte van de referentiewijk? En wat willen we eigenlijk doen in combinatie zeg maar met het belevingsonderzoek van de bewoners? Zodat we vaker achter elkaar meten kunnen en beter koppelen kunnen aan de activiteiten die bij het bedrijf plaatsvinden.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dan hoor ik bij de bewoners al een diepe zucht. Weer een onderzoek.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, en dat is denk ik niet omdat we weer onderzoek gaan doen, maar dat is wel dat we het onderzoek in een kortere periode gaan doen. In het verleden werd die over een aantal maanden werd die verdeeld. En nu hebben we gezegd de meest overlast gevende periode die pakken we maar daar gaan we intensiever onderzoek doen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Je noemt nu het woord intensiever. Als ik het mag samenvatten het bedrijf dwingen om te doen wat ze moeten doen. Dat moet de inzet worden, dat moet een verscherpte inzet worden.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, maar het monitoringsonderzoek is eigenlijk bedoeld om te kijken wat is het verschil tussen in andere wijken. Wat is het verschil ten opzichte van Hoogvliet. Natuurlijk weten we dat die overlast afkomstig is van N+P, maar we willen hem nog beter kunnen duiden.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Goed zo. Dank je wel voor dit dappere moment. Dat meen ik. Ik vind het echt wel dapper dat je dit zo goed hebt gedaan. Vragen kunnen uiteraard weer gesteld worden.

Jogita Bholanath (DCMR):

Wij bepalen de overlast vooral aan de hand van klachten. Dus als er overlast is, ik weet niet of iedereen weet waar ze de klachten moeten melden, maar in ieder geval via de website van de DCMR. Er staat ook een telefoonnummer. Onder aan de website staat ook een dossier Heijplaat. Daar staat ook bijvoorbeeld de dwangsommen, de brieven. Meer informatie over wat wij doen, dat zetten we in dat dossier.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Waarom is het belangrijk om te blijven melden? Want je kunt ook denken, ik heb al gemeld.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, dan weten wij dat er overlast is. En wij zien ook heel vaak op het moment dat er ook echt iets misgaat bij het bedrijf, net als die keer dat dat afval op dat buitenterrein stond, dan schieten de klachten omhoog. En dan weten wij van, hé, wij moeten echt nu naar dat bedrijf, want er is daar wat aan de hand. En daarom is het sowieso goed om altijd, als je overlast hebt, om dat te doen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel. Super bedankt.

De rol van de gemeente Rotterdam. De positie van de wethouder. Wethouder Zeegers heb ik het al over. Er zijn wel meerdere wethouders geweest die dit hebben getoond, maar wat minder actief hebben opgesteld. Ik wil eerst even zo vrij zijn, even kijken Jolanda. Eerst even Jolanda Vos. Jij bent van Stadsbeheer. Je bent gebiedsregisseur. Wat is jouw bemoeienis met N+P?

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Geen. Helemaal niks. Dat laten we echt van de andere instanties over. Ik heb alleen de bemoeienissen over de openbare ruimte. Dus daar waar mensen wonen, buiten, wat van de gemeente is. En daar doen we natuurlijk het beheer van het groen, van de straten. En we zijn een uitvoerende organisatie. Dus we maken het schoon, we halen het afval op. En dat is wat stadsbeheer doet.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Maar dat wil niet zeggen, wanneer je al antwoord nee is, want het was natuurlijk een vraag waarvan iedereen al wist wat het antwoord zou zijn, maar je doet wel je best voor de bewoners, want het doet jullie wel wat.

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Ik vind het heel erg jammer dat het al zo lang is. Ik heb de Heijplaat nu bij zuid buiten gekregen. Dat is een ander gebied, ik ben hier nu mee bezig. We hebben bekeken, wat gebeurt hier precies? Ligt er veel afval? Hoe schoon is het? We monitoren dat goed. Collega's komen vaak langs om te kijken. En daar kom ik ook wel een beetje op, wat kan u als bewoner doen? Als u nou afval op straat ziet liggen, dat is veel en het kan niet in de prullenbak. Of u ziet dingen in de buitenruimte die niet correct zijn, waar misschien toch een vlieg op af zou kunnen komen. Meld het bij ons. Het is dan niet bij DCMR, het is voor de vliegen. Maar de MeldR-app, dat is een app van de gemeente. Daar kunt u in ieder

geval een klacht indienen. Dan gaan we op de juiste afdeling kijken wat er aan de hand is. En dan gaan we het dan oplossen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Doen jullie ook een beetje voorrang? Geven jullie ook een beetje voorrang aan Heijplaat?

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Eerlijk gezegd niet speciaal alleen maar voorrang. Want elk gebied wordt door ons bekeken. Maar het is hier, dat is ook wel echt een compliment. Ik kijk buiten naar het gras. Het is best wel schoon gelukkig hier. Zult u misschien anders ervaren. Maar voor onze normen is het schoon. Als het ergens vuil is, dan gaan we extra inzetten om het op te halen of op te lossen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wie kent de app?

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Dat is in ieder geval heel fijn te horen. Ik kan ook zeggen, app is het allerhandigste. Dan gaan we meteen naar de juiste afdeling. Je kunt een foto erbij maken op de locatie. Maar als u toch niet de staat hebt om de app te gebruiken. Dan kunt u altijd 14010 bellen. Dan nemen zij de klacht op telefonisch. En dan komt het ook bij de juiste persoon.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Je zegt, we kunnen de oorzaak niet wegnemen. Die MeldR app, dat blijft heel erg belangrijk. Wat ik ook begrijp, is dat het goed is om naar een afhandeling te vragen.

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Ja, je kan het anoniem melden. Maar je kan het ook altijd vragen of je een terug koppeling wilt. En dat doen we dan. Ik moet ook zeggen, soms gaat het niet helemaal naar wens. Want er zijn ook klachten die misschien niet naar wens zijn opgelost. En het kan ook over iets heel anders gaan. Een auto op de stoep parkeren. Als de handhavers dan de volgende dag gaan kijken, is die auto weg. Maar als het gemeld wordt, nemen ze de surveillance ermee. En dat is dan een voorbeeld van een auto. Maar ook met afval. Als er veel afval ligt, dan wordt het wel met spoed opgepakt als het nodig is.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Het bedrijf zelf kunnen jullie niet aanpakken. Maar jullie kunnen wel voor deze leefomgeving zo goed mogelijk je best doen. Je stinkende best.

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Ik heb nog één klein wat ik nog wel leuk vind om te vertellen. Ja, hondenpoep daar komen natuurlijk ook vliegen op af. Dat is altijd heel vervelend. We hebben heel veel hondenbezitters gelukkig hier in Heijplaat. Maar ja, ruim ook het afval in ieder geval op. Ruik de hondenpoep op. Alleen daar waar het nodig is, de hondenpoep achterlaten. En ik heb voor deze keer, we hebben eigenlijk niet meer, heb ik hondenpoepzakjes meegenomen voor de hondenbezitters. Dat ook daar aan gedacht wordt. En hier, als er grote suggesties zijn waarbij we kunnen helpen. Dan hoor ik dat in ieder geval graag. Ik zit bij

de wijkraad. Als er vragen zijn, kunnen jullie dat aan de wijkraad stellen. En dan komt het in principe ook via mij bij de collega's.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Die zal ik zeker onthouden, wat je nu zegt. Als u nog vragen heeft of opmerkingen, via de wijkraad. En dan komt daar een antwoord op bij Stadsbeheer. Dankjewel. Jolanda Vos is haar naam.

Marco te Veldhuis, ben je alleen of ben je samen?

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ik ben alleen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Jij bent alleen. Je bent een collega met Ed Weeder. Stadsontwikkeling Rotterdam. Team Milieu. Een directe lijn naar de wethouder.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja. Ja, klopt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ja. Je adviseert de wethouder.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, ik adviseer de wethouder over de milieuzaken. Over het algemeen adviseer ik haar over zaken waar zij ook over gaat. Maar afgelopen zomer benaderde ze mij en zei ze van, ik heb een mailtje gekregen van ene meneer Groen uit Heijplaat van het vliegtteam en die wil met mij een keertje gaan praten. Nou, ze had al wel gehoord van de problemen die hier al jaren zijn. Maar ze vroeg mij ook van, waar gaat dat over? Vertel me eens wat meer. Dus ik heb wat informatie gehaald. Vanzelf sprekend bij de wijk en bij de DCMR. En ik begreep al gauw dat wij daar als Rotterdam niet over gaan. Maar dat zoals Daan en Jogita net ook zeiden, dat onder provinciaal bevoegd gezag valt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Maar je dacht niet van, nou, wij gaan er niet over. Dus schuif maar van het bureau.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Nee, dat dacht ik niet. Maar dat dacht ook vooral de wethouder niet. Want die zei echt van, ja, oké, ik mag er dan niet over gaan. Over dat bedrijf. Maar ik ga wel over de Rotterdammers. Want er wonen Rotterdammers in de nabijheid van het bedrijf. Zonder dat ze daarmee anderen voor... de provincie en de DCMR... Hoe zeg je dat?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Voor het hoofd wilden stoten.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Voor het hoofd wilden stoten. Van de fiets wilden duwen. Of zoiets.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Voor de trein wilden gooien.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, zoiets. Zei ze van, ik vind het wel heel belangrijk. En ik wil dus graag het gesprek aangaan met meneer Groen. Nou, dat gesprek heeft plaatsgevonden. Op mijn trouwdag. Ja, ik trouwde niet maar ik was zoveel jaar getrouwd. 30 september was het. En dat was een heel... Nou, zij was onder de indruk van wat ze daar hoorde. En ze zei ook van, oké, ik wil graag, als straks het vliegenseizoen weer gaat beginnen, wil ik graag een bezoekje brengen aan het bedrijf.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Was dat een nieuwe reactie van een wethouder in jouw carrière? Voor het vliegenprobleem in Rotterdam?

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Nou, in zoverre dat ik wel weet dat er al eerder wethouders hier een bezoekje hebben gebracht. Maar die wethouders gingen niet over het milieu, maar over de haven. Ik weet dat de burgemeester... Ja, de burgemeester is hier ook weer geweest. En die zei van, ik geef het door aan mijn wethouder die hierover gaat. En dat wist Chantal zich ook nog wel te herinneren. Maar ik ken Chantal ook wel als iemand die gewoon nou ja, er voor de mensen wil zijn. Dus in zoverre verraste het me niet dat ze zo positief reageerde. En toen zei ze ook van, ik wil dat als het vliegenseizoen weer gaat beginnen, ergens in maart, april een bezoekje gaan brengen. Maar toen ze op een gegeven moment nog meer mailtjes kreeg van problemen die ze weer voordeden zei ze van, ik wil eerder. Ik wil in februari al vast gaan. Nou, in februari heeft zij een bezoek gebracht, zoals net al aangegeven, bij N+P. Met mensen vanuit de wijk, mensen van het vliegtteam erbij. En ook daar was zij onder de indruk van wat ze hoorden. Zij heeft toen niet in de hal kunnen rondlopen, omdat ze eerder weg moest. Zij is daar later wel over gebriefd, over de situatie. En ze heeft wel gezegd van, nou weet je wat we moeten doen. Ook al ben ik er niet van, ik vind wel dat wij als bestuur, dus de provincie en de gemeente Rotterdam en de directie van het DCMR dat wij gezamenlijk moeten optrekken en het belang van het oplossen van het probleem moeten onderkennen. En dat wij gezamenlijk ook richting Rijk moeten optreden. Omdat zij ook door had dat het aan de regelgeving ook lag. En dat was het signaal wat ze mij meegegeven om hier nog wel eens te vertellen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Hoe belangrijk is deze stap?

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, die is heel belangrijk. Ik denk dat we dat met z'n allen wel onderkennen. De bewoners, maar ook de overheden die hier zitten. Het is heel belangrijk dat het opgelost wordt, want de mensen moeten een leefbare leefomgeving hebben.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Het moet echt hoger opgespeeld worden. Daar is nu een eerste stap ingezet.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, klopt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Je zegt, de rol van de gemeente Rotterdam is dus redelijk niet een directe in het Vliegerdossier, maar jullie hebben er dan een mooie stap kunnen zetten, dankzij deze inzet van wethouder Zeegers.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, maar ook vooral dat we die stap met z'n allen wel gaan zetten. Dat haar bemoeienis om even negatief te (onverstaanbaar) met dit dossier aanleiding is om nog een beetje extra vaart te zetten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wil ik nog eventjes met iets anders aan je voorleggen. Dit is een dossier waar jullie als gemeente Rotterdam geen invloed op hebben. Maar jullie hebben wel bijvoorbeeld een dossier gehad Kolengruis, Hoek van Holland, Overlast. Wel degelijk de gemeente Rotterdam. Dat is opgelost. Wat voor boodschap zou de DCMR hieruit kunnen leren? Vind je het vervelend dat ik dat vraag?

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Nee, want dat hebben we ook in goede samenwerking met de DCMR gedaan. En dat was onder de vorige wethouder, moet ik er dan eerlijk bij zeggen. Die wethouder kroop heel diep in het darmen van de bedrijven waar het over ging. En heeft ook heel strikt het bedrijf ook regelmatig het matje geroepen. Dan kon je maar aan tafel vertellen waarom de bewoners in Hoek van Holland nog steeds last hebben van het ingedroogde kolenstof wat verwaaide. Dus ja, die liep het bedrijf echt op het matje. Samen met de DCMR hebben wij heel strikt gehandhaafd als er iets misging. En hebben wij er zelfs er voor gezorgd dat de nieuwe vergunningen voor die bedrijven dat die veel strikter waren, omdat er veel meer voorwaarden in stonden dan voorheen. En dat heeft er toe geleid dat die kolenstofoverlast daar is opgelost.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Strak handhaven, laten zien wie je bent.

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, dat is eigenlijk wel de lijn die wethouder Zeegers voorstelt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Hoe was je trouwdag?

Marco te Veldhuis (Stadsontwikkeling Gemeente Rotterdam):

Ja, dat was met zoveel jaren trouwdag hoor. Maar die was goed.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel, dankjewel Marco.

Goed, mag ik vragen aan Rinus om ook eventjes aan te schuiven? Mijn baas.

Rinus, je hebt een interview gegeven voor SBS. Nog voor meer?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Nee, vandaag niet.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wat heb je verteld?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Ik heb gewoon verteld dat de overlast hier nog steeds is. En dat we heel teleurgesteld zijn in DCMR en in de onderzoeken die gedaan zijn. En vooral omdat we geschrokken zijn met het bezoek bij N+P wat we gezien hebben. En ja, in het begin hoe daar ook gereageerd werd.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Hoe is het nu met je hartslag?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Ja, het blijft hetzelfde hoor. Het is niet zo dat je heel erg omhoog vliegt. Maar ik ben wel iemand die dan in de pen kruipt om te vertellen hoe het zit. En ik neem geen blad voor de mond.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Heb je het gevoel, naar aanleiding van de dingen die nu gezegd zijn, dat er stappen gemaakt kunnen gaan worden?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Ja, het hangt allemaal over de norm. Ik vind ook dat er een zorgplicht is. Van eigenlijk alle drie instanties.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Heb je die niet gehoord?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Nee, dat vind ik niet. Er zijn hier 2.000 bewoners. En dat zijn bewoners van Rotterdam. Die allemaal netjes de belasting betalen. En dan mag ik toch wel verwachten dat we niet dit soort overlast hebben, waardoor wij geen woongenot hebben. Want in de tuin zitten is niet mogelijk. Mensen kopen een tuinhuis en dan moeten ze er wel weer een hor omheen kopen. Het is gewoon niet, niet normaal wat er gebeurt. Ondanks wetten en regelgeving, het bedrijf veroorzaakt overlast. En de vergunning is ervoor dat het bedrijf geen overlast veroorzaakt. Hoe dan ook. En dit is gewoon een bedrijf dat niet eigenaar aan de vergunning houdt, want hij veroorzaakt overlast.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Blijf even staan. Ik heb nog een vraag aan je, waar je dan wel aan denkt richting oplossing. Dus kan je dat al even in die zee gooien. Want ik wil nog eventjes bij jullie buurten. Goedenavond, fijn dat je er bent. We zijn bijna klaar. Ik heb nog even een vraag aan jullie. (onduidelijk door gelach)

Rinus geeft het zojuist aan. Dat het, en dat wil ik toch nog even gezegd hebben, door jou Nelleke en door je vriendin Anne. Anna, sorry.

Het zit bij een aantal Heijplaters, bijvoorbeeld Heijplaters die hier vanavond niet zijn, omdat ze het niet meer opbrengen. Het zit hoog.

Bewoner:

We zijn ook in onze kennissen kringen en ik ken iedereen van Heijplaat. Ik woon er 71 jaar. En heb bij de buurtsuper gewerkt. Dan ken je heel veel mensen. Mensen haken af, omdat ze zeggen het heeft geen nut. Er wordt niet naar ons geluisterd. We hebben nou al zoveel bijeenkomsten gehad. Iedere keer hoor je hetzelfde. Het schiet niet op, er verandert niet. Het heeft geen zin om klachten te melden, want ze doen er niets mee. Als ik zelf wel eens meldde, dan zei ik. Komt u nu hierheen, stuur iemand. Het probleem is er nu, bij mij. Nee, dan sturen ze een dag later iemand naar het bedrijf.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En dan zijn de vliegen weg.

Bewoner:

Dan krijg ik soms nog wel eens een berichtje negen van de tien keer niet. Dat ze naar het bedrijf geweest zijn. Nee, kom naar de mensen die melden. Ik heb al zo vaak gezegd. Kom met mij in de tuin lunchen. Gezellig. Kom wat drinken, wat eten. Doen ze het niet hoor. Nee, doen ze het niet.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Om te duiden.

En u. Hallo. Hoe heet je?

Bewoner:

Miranda.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Miranda. En je woont?

Bewoner:

Hier aan de ***.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou, dat komt er met moeite uit.

Bewoner:

Nee, dat komt er niet met moeite uit.

Houd een beetje afstand. Want je wilt hier dus niks vragen natuurlijk, maar je wilt een opmerking maken.

Bewoner:

Nou, ik wil eigenlijk reageren op die hoogte van die last onder dwangsom. Want, is er ook een hoogte voor een last onder dwangsom voor de derving van ons woongenot?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik ga... loop even naar Daan. Want dat is jouw vraag.

Bewoner:

Ja.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oké. En dan kom ik bij jou hè, Rinus. Ja, want je hebt nog steeds geen antwoord gegeven. Dat is een lastige.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Dat is natuurlijk zeker een van de dingen die je moet meerekenen in die hoogte van die dwangsom. Ja, dat is de schade waar we het hier over hebben natuurlijk.

Bewoner:

Ja, waar is mijn schade?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oh, je wilt het zelf ontvangen op je bankrekening dan?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Wij ontvangen dit ook niet op onze bankrekening. Dit gaat naar de provincie. Dus ja, natuurlijk houden we rekening met de schade die dit meebrengt. Dat is het belangrijkste om zo'n hoogte te bepalen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel.

Rinus Groen (touwtrekker vliegtteam):

Hoe wordt die bepaald?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Hoe wordt die bepaald? Oké, ik geef je nog even de gelegenheid.

Moet ik dat bij jou doen, Jogita? Of mag ik dat bij jou doen?

Jogita Bholanath (DCMR):

Bij Jacco, kan.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ja, bij jou. Jij bent toezichthouder. Kom maar. Hij is heel klein. Hoe wordt die hoogte bepaald?

Jacco (DCMR):

Ja, je hebt eigenlijk twee punten. Er is al een stukje strafrecht, het is al benoemd, door Jogita. Dat is iets wat buiten ons omgaat. En dat is eigenlijk wat het bedrijf gedaan heeft. Wat niet meer ongedaan gemaakt kan worden. Wat bijvoorbeeld het stukje verlies van woongenot is. En dan heb je een stukje bestuursrecht. Dus je wilt technisch kan laten eventueel er nog dieper op ingaan om het een en ander toe te lichten. Als mensen dat graag willen. Dan ga je eigenlijk kijken naar wat zijn de kosten om iets ongedaan te maken. En op basis daarvan bepaal je wat het kost om iets ongedaan te maken.

En ook om een beetje een beeld te geven bij de vorige dwangsom. Voor op het buitenterrein zijn we ook naar de bezwarencommissie gegaan. Dat is eigenlijk van als we een dwangsom opleggen kan het bedrijf in bezwaar gaan. En dan ga je naar een bezwarencommissie in Den Haag en dan moet je gaan uitleggen wat je gedaan hebt. Een van de vragen die je dan krijgt is onder andere van hoe kom je op het bedrag. Dat is natuurlijk best wel lastig te bepalen als je zegt daar hebben we toen 25.000 euro op gelegd. En dat ging om geen afval op het buitenterrein leggen. Het kost geen 25.000 euro om afval van het buitenterrein af te rijden. Dus dan ga je dit soort dingen mee wegen. En dat is heel moeilijk om daar een bedrag op te zetten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou wordt het meteen gezegd natte vingerwerk dus.

Jacco (DCMR):

Het is natuurlijk veel makkelijker op het moment als een bedrijf een ontgeuringsinstallatie moet plaatsen. Dan zeg je oké je legt het bedrag op de kosten van een ontgeuringsinstallatie. En dat is natuurlijk heel makkelijk. In dit geval kom je vaak met gedragskwesties en dat is heel moeilijk om daar een bedrag op te zetten. Dus dan ga je inderdaad kijken naar wat er is in het verleden in andere casussen gebeurd. Wat is in het verleden redelijk gebleken om als overlastgevend te zien. En dat is heel lastig te onderbouwen. En dat zijn ook vragen die we krijgen die we ook moeten verdedigen op zo'n moment. En dat is best lastig ja.

Bewoner:

Hebben jullie ons hulp daarbij nodig om het beter te onderbouwen? Want er zijn mensen verhuisd omdat ze geen andere weg vonden. Dus die hebben ook schade geleden. Huis moeten verkopen, verlies moeten draaien, hele andere omgeving moeten vestigen. Hebben jullie ons hulp nodig?

Jacco (DCMR):

Ja, ik vind dat persoonlijk best een goede suggestie. We hebben overleg met het vliegtenteam. Maar op zich denk ik dat het best wel goed is als we dit soort dingen hebben. Om daar ook dat stuk in overleg. Om daar misschien ook wat andere ... Ik vind het heel goede suggestie om mee te nemen. Absoluut.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou straks is er nog eventjes een nazit. En dan koppel ik jullie aan elkaar. Dus we kunnen je vast wel snel vinden. Jacco, dankjewel. En je collega Hansje is trouwens van Toezicht. Dat is Hansje. Ja, die zit daar.

Rinus, vertel. Welke richting kunnen we op denken wanneer we hier samen uit willen komen?

Rinus Groen (touwtrekker vliegtenteam):

Ik denk dat de enige oplossing echt is dat we het bedrijf moeten gaan verplaatsen. Het is heel simpel. Het bedrijf zit in een pand waarvan ze zelf al zeggen dat het niet gestikt is. Ze zeggen zelf vorig jaar in de bijeenkomst hier ook dat de apparatuur al zwaar verouderd is. Dus dat ze daar op moeten gaan investeren. Dus is het voor mij gewoon heel duidelijk. Dit bedrijf mag hier niet meer terugkomen met een nieuwe installatie. Met een herstelpand. Dit bedrijf hoort hier niet.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Helder antwoord. Wat me opvalt in het gesprek met jou is dat jij communicatie heel erg belangrijk vindt. Hoe kan ik dat vertalen in de richting van we elkaar wel meer gaan vinden?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Vanuit het bedrijf verwacht ik niet veel. Het bedrijf werd er een aantal keren aan gevraagd. De laatste keer was een directielid het hebben toegezegd. Maar tot nu toe niks van gehoord. Dus het bedrijf is daar heel erg passief in. Meer passief dan het vorige bedrijf moet ik eerlijk toegeven.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Want hoe was het vorige bedrijf?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Het vorige bedrijf had, vooral de plantmanager, best contact met mij. Als er wat misging, belde hij me. En als er wat was, nodigde hij mij uit voor een bak koffie. Om eens bij te praten hoe het nu ging in de wijk. Of wat hij aan het doen was erbij. Maar dit bedrijf doet dat helemaal niet. Het is echt vanaf dat ze er zijn komen te zitten. Er is 0,0 communicatie met de wijk, met de bewoners.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En communicaties vanuit bijvoorbeeld DCMR? Zou je daar een suggestie in kunnen doen?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Wat ik van de DCMR eigenlijk meer verlang is. Dat ze meer zichtbaar maken wat ze allemaal doen. Ze geef ons op papier, ook als vliegerteam en als wijkraad. Dan en dan zijn we geweest. Dit hebben we geconstateerd. Vorige week zijn we er weer geweest. Was het opgelost? Prima. Maar dan zien we ook hoe actief de DCMR beter is.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En dan bedoel je niet één keer in de maand met elkaar overleggen. Maar op het moment dat er dingen zijn gebeurd, laat het even weten.

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Of per twee weken even een briefje met een mailtje. Met alles wat we gedaan hebben. Het is heel simpel. En er is er eigenlijk niks geheims aan. Maar dan zien we wel wat er allemaal gebeurt. Nu is het allemaal wat de DCMR ook heel lang gedaan heeft bij het bedrijf. Op blauwe ogen geloven.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel Rinus. Voor dit moment ga ik even naar de collega die ook in het vliegerteam zit. Van de wijkraad. Jeffrey. De wijkraad.

Johanneke van Steenberg (Havenbedrijf):

Mag ik nog op meneer reageren?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Havenbedrijf.

Johanneke van Steenberg (Havenbedrijf):

Ja.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Je moet even jezelf voorstellen. Ik heb het niet gehoord.

Johanneke van Steenberg (Havenbedrijf):

Ik ben Johanneke van Steenberg. Ik werk voor het Havendrijf Rotterdam. Allereerst. Ik vind het heel erg vervelend dat jullie overlast hebben. Heijplaat is een super mooi stukje haven, een mooi stukje dorp en het is gewoon heel jammer dat die overlast hier al zo lang is. Zoals jullie weten hebben wij een contract met het bedrijf. Zij huren een stuk terrein van ons. Ze betalen ons netjes huurinkomsten. En eigenlijk voldoende aan hun verplichtingen richting ons. Neemt niet weg dat wij een relatie met hun hebben. En als ik net hoor dat het bedrijf gewoon niet communiceert. Ja, is dat geen goede zaak. Daar zullen wij ze ook op aanspreken. Dat ga ik in elk geval bespreken. Ik ben daar afgelopen jaar een paar keer geweest. En ik ga dit zeker meenemen. Ik vind het belangrijk dat elk bedrijf dat overlast veroorzaakt gewoon communiceert met het dorp. We doen dat ook op Rozenburg met overlast gevende bedrijven. Dus ik ga dat zeker oppakken. Wij staan ook echt achter deze MER. De aanpak die ze hebben. Ik hoor hier wel ja, het wordt misschien niet genoeg gevonden. Maar als ik nu zie met de last onder dwangsommen die opnieuw zijn opgelegd. Dan denk ik nou, daar staan wij achter. We vinden het ook goed dat het bedrijf op die manier wordt aangepakt als zij overlast veroorzaken. Verder weet ik ook dat er is gesproken over verplaatsen. En dat dat de hoop is. Er zijn ook raadvragen gesteld door de SP. Van wordt het bedrijf verplaatst? Wij zien op de korte termijn geen verplaatsingsmogelijkheden. Gewoon de plastic industrie heeft het heel moeilijk. Er is eigenlijk geen business case te maken. Het liefst zouden we misschien een heel nieuw cluster willen. Met heel mooi nieuwbouw. Maar we hebben in Nederland helaas gemaakt met stikstofproblematiek. Dus het bedrijf kan geen vergunning krijgen. Er is geen stroom op de locatie waar we zo mogelijk naartoe zouden kunnen gaan. Ik kan zeggen niet dat N+P dat wil. Maar er zijn echt bottlenecks waar wij aan proberen te werken. Om het op te lossen. Alleen, alle eerlijkheid is. Ik verwacht op de korte termijn. Dat is zeker vijf tot tien jaar geen verplaatsing van het bedrijf. Dat betekent dat op deze locatie het probleem moet worden opgelost. Ik kan het bedrijf aanspreken op contact. De DCMR doet echt zijn best om te zorgen dat het bedrijf de vergunning aankomt. En dan op de route naar Den Haag te bewandelen voor wetgeving. Dat is wat ik erover kan zeggen. Als jullie vragen hebben voor mij of mijn collega. Over de rol van het Havenbedrijf. Het helpt mij ook richting mijn directie. Als ik jullie verhaal hoor. Om er druk op te voeren. Dus spreek me zeker aan.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En wil de collega even van staan. Dan weten we ook wie de collega is.

Matthijs Verhagen (Havenbedrijf):

Mijn naam is Matthijs Verhagen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Welkom op deze avond. En super fijn dat je even gereageerd hebt.

(onduidelijk)

Bewoner:

Sorry. Karin, **. Nou, ik heb daar wel een aanvullende vraag bij. Want als ik nu hoor dat ze niet hoeven te verwachten. Dat het bedrijf ooit gaat verhuizen. In ieder geval de eerste tien jaar niet. Dan vraag ik mij dat af. En het is vorige keer door het bedrijf. Hier zelf gezegd. Dat zij uitbreidingsplannen hadden. Ja. En investeringsplannen. Moet ik dus ook vrezen. Dat zij dus gaan uitbreiden. Want daar kunnen ze geen tien jaar mee wachten denk ik.

Johanneke van Steenbergen (Havenbedrijf):

Ja. Ja, dus ook uitbreidingsplannen op de huidige locatie. Om eerlijk te zijn heb ik daar geen informatie over. Dus ik ken de belangen niet. Ik weet niet of ze echt concrete projecten *(onduidelijk)* Ja, ik heb dat. Nou, dat zou ik na moeten gaan. Van hoe concreet dat is. En wat ze dan precies willen. Kijk, uitbreidingsplannen zijn voor ons altijd een haakje. Om nieuwe afspraken met het bedrijf te maken. Dus dat laten we als dat op mijn pad komt. Want ik werk als afdelingshoofd milieu. Dan gaan we zeker zorgen dat in zo'n uitbreiding een hinder protocol wordt meegenomen. Maar op dit moment ken ik de concrete plannen niet eigenlijk.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Mocht je daar alsnog wat over kunnen formuleren. Want binnen twee weken worden ook de vragen. Die nu niet beantwoord kunnen worden, worden beantwoord. Dus de belofte van deze *(onduidelijk)*. En dan ga ik nog even naar de provincie Zuid-Holland.

Myrion Kisters (provincie Zuid-Holland):

Ik ben Myrion Kisters provincie Zuid-Holland inderdaad.
Ten aanzien van de uitbreiding. Kan ik in ieder geval zeggen. We weten natuurlijk ook dat het bedrijf dat graag wil. En we hebben aan de DCMR gevraagd om te kijken. Of er mogelijkheden zijn om dat te weigeren. Dat is een juridisch heel spannend iets. Dus dat is ook niet iets wat we licht zullen doen. Maar gezien de overlast die er nu nog is met de huidige hoeveelheden, willen wij eigenlijk geen uitbreidingen toestemmen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel.

Myrion Kisters (provincie Zuid-Holland):

Maar het hangt van de juristen van de DCMR zijn er nu mee bezig.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel voor je heldere antwoord. En voor het opstaan. Dankjewel.
De wijkraad. De stappen die jullie hebben gezegd. En eigenlijk het belangrijkste hetgeen wat je nu allemaal hoort.

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):

Wat wij horen is geen verrassing. Wij weten dat er in het dorp heel veel overlast is van het bedrijf.

Dat is ook de voornaamste reden. Dat we als wijkraad het vliegtteam hebben omarmd. En we hebben twee wijkraadsleden die daar vast onderdeel van zijn. Dat is ook de reden waarom we op alle momenten die wij op mogelijkheden zien. Laten horen dat er een probleem is. En dat er iets aan moet gebeuren. Of dat dan bij de gemeenteraad is. Of bij de provincie. Of via de vaste overleggen die we met de vliegtteam doen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Hebben jullie wel het gevoel dat er lijntjes naar jullie geslagen worden?

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):

Ja lijntjes wel. Maar echte bewegingen zien we nog niet echt. Althans bewegingen die concreet leiden tot een verbetering van de situatie. Zoals we het weleens zeggen. Een beheerplan is leuk. Maar daarbij beheer je het probleem. Oftewel je houdt het eigenlijk in stand. Want het is niet een plan wat leidt tot een afname of het verdwijnen van de overlast. En dan hebben we het over wetgeving. En natuurlijk, de prachtigste oplossing is kant-en-klaar milieu wetgeving. Met een keiharde norm van zoveel vliegjes maximaal tot later. Maar in de omgeving... Maar we hebben in de omgevingswet, en dat is een nieuwe wet die is sinds 2024 van kracht, hebben we zorgplichtbepalingen, die een veel ruimer interpretatieruimte bieden aan onder andere milieudiensten, om daar invulling te geven aan dingen die niet bij wet gereguleerd zijn, maar die wel bewezen overlast veroorzaken te zijn. Nou, deze locatie is een expliciet voorbeeld van overlast, die is vastgesteld, door de rechtbank bekrachtigd.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik wil met je even naar vanavond. Wat je vanavond hebt gehoord, aan de stappen.

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):

Nou ja, ik heb gehoord dat er een nieuw onderzoek komt door het KAD. Daar hebben wij als wijkraad aan mee betaald, althans, dat is de bedoeling. We hebben meerdere keer gevraagd om daar ook mee te praten over de opzet van het onderzoek, daar is helaas nog niet echt gehoor aangegeven.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Maar wat heb je nog meer gehoord?

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):

Nou, wat ik gehoord heb, is dat we weer onderzoek gaan doen, in een periode dat mogelijk ....

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou pak je precies weer dat punt waar je kritiek op hebt. Is er nou ook niet iets wat je gehoord hebt, waarvan je denkt van, nou, dat vind ik toch wel een beweging om het voorzichtig te zeggen.

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):

Nou ja, de beweging dat alle partijen zeggen dat ze er alles aan willen doen, dat waardeer ik enorm. Ik bedoel, dat het DCMR hier een avond komt vertellen wat ze allemaal aan het doen zijn, aan het doen geweest zijn, dat waarderen wij zeer. Dat het Havenbedrijf er is, omdat ze ook zien dat zij als verhuurder een rol hebben. Dat de gemeente Rotterdam er is, omdat ze uiteindelijk voor de

leefomgeving van de Heijplaters (*onduidelijk*) moeten staan, dat waarderen wij zeer. Dus de aandacht die we krijgen, daar zijn we heel blij mee. Maar wij zouden het nog veel leuker vinden als die aandacht zich vertaald naar de oplossing van het probleem.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
En zij niet, denk je?

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):
Ik hoop van wel, ja.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Mag ik jou danken voor dit moment? Nou, naast het vliegtuigteam en de wijkraad en iedereen die hier actief mee bezig is, een belevingsonderzoek. Dit is heel klein afgebeeld de QR-code, die gescand kan worden wanneer je en dat is echt een verzoek om alsjeblieft mee te denken daarover, want het KAD voert het onderzoek uit, maar dat moet gesteund worden in belangrijke mate door het meedenken van de Heijplaters. Dus scan alsjeblieft deze QR-code, dan weet je hoe je hier aan mee kunt werken. Ik kijk eventjes naar... Gaan we in groepjes, of gaan we plenair?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):
Ja, we hebben ronde tafel gesprekken op de planning staan. Ho, ho, ho. Ho, ho, ho.

Mag ik hem vasthouden?

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Nee, nee, nee.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):
We hebben ronde tafel gesprekken op de planning staan. Ja, dat kunnen we doen met vier tafels. Hebben mensen daar ook behoefte aan, om dat ook nog te gaan doen, dat we nog meer met elkaar in gesprek gaan?

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Het gaat over, wat zijn jullie zorgen?
Wat zijn de dingen die jullie tegenkomen?
En in welke oplossingsrichting denken jullie zelf?
Gaan we dat plenair doen, of willen jullie dat (*onduidelijk*)?

(geroezemoes)

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Oké, niet?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):
Nee, dan kunnen we dat plenair doen, ja. Oké.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Is er iemand die daar toch nog een opmerking over zou willen maken? Of die, ja, ik zie daar een hand gaat. Ik kom bij je. Ik zie nog meer handen omhoog gaan. Over zorgen, over oplossingen en over ervaringen. Goed ik kom bij de hoek als, en ik ga diagonaal in even zo en dan kom ik bij jullie terecht. Vragen die niet beantwoord kunnen worden, opmerkingen dan...

Bewoner:

Goedenavond, mijn naam is Bart van Drunen. Ik woon hier op de ***. Ik verwacht hier van niemand, die aanwezig is, een glazen bol, maar we zaten met een hele mooie tijdlijn met wat er is gebeurd, wat er nu gaande is en wat er op korte termijn gaat gebeuren. Wat nu mijn vraag is, is wanneer is het nou opgelost?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wat denk je zelf, zou ik in eerste instantie willen, want hier spreek je heel duidelijk een zorg uit.

Bewoners:

Nou, dat is een heel logische vraag.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ja, een vraag maar van zorg, want wanneer is het nou opgelost? Want welke overlast heb jij zelf?

Bewoner:

Persoonlijk geen, maar dat komt omdat ik pas sinds december hier woon.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dus jij hebt nog geen zomer meegemaakt?

Bewoner:

Persoonlijk niet, maar ik heb wel de verhalen gehoord. Die hebben mij niet tegengehouden in mijn huidplaat ter huizen, maar ik verwacht wel dat het opgelost wordt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oké, maar welke verhalen heb je gehoord?

Bewoner:

Nou, dat je niet gezellig op een zomermiddag een gewoon in je achtertuin kan zitten, dat die van de glas limonade (*onduidelijk*) vliegen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dus dat betekent voor jou, voor de komende zomer?

Bewoner:

Ik houd mijn hart vast. Ik ben blij dat er een hordeur al in mijn huis zat toen ik hem kocht. Ik hoop dat ik het niet nodig heb, maar als ik zo de verhalen hoor, dan vrees ik het ergst.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Jij hoopt, net zoals iedereen hier in deze zaal, want het is natuurlijk ook logisch dat het uitgesproken wordt, dat het eens een keer aan de oplossing komt.

Bewoner:

Nou, ik hoop het niet, ik eis het, maar ik ben wel heel benieuwd wanneer het is.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ja. Dan ga ik eventjes diagonaal naar voren, en dan heb ik daarna heel graag weer... Waar gaat het over? Het gaat over jullie ervaringen, jullie problemen, jullie oplossingen.

Bewoner:

Ik ben Stefano Clarijs en ik woon in de ***. Ik heb een vraag over de norm. Sinds 2019 wordt er onderzoek gedaan door het KAD in de referentiewijk Hoogvliet. Nou, mijn idee zou dat als norm kunnen gelden voor Heijplaat. En ik wil daar graag een reactie op van de DCMR en de provincie.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou, dat is heel concreet. De norm met als referentiewijk was Hoogvliet.

Jogita Bholanath (DCMR):

Mag ik hem beantwoorden?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Jij mag hem zeker beantwoorden. Kom je even bij mij dan? Dan staat het wat beter, dan kan iedereen zien wie er aan het woord is.

Jogita Bholanath (DCMR):

Toen we de vergunning aangepast hebben, toen hebben wij ook geprobeerd een norm te stellen. Alleen die norm heeft geen stand gehouden, voor de Raad van State. En die is weer afgeschoten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Wat was de norm?

Jogita Bholanath (DCMR):

Ik weet niet wat de norm was, maar... Het was voor het bedrijf te rechtsontzeker om een norm te stellen door de rechtbank.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Er is geen norm.

Jogita Bholanath (DCMR):

Nee, dat klopt. Want we probeerden die norm op te leggen, maar dat mocht niet.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dus we willen iets verder.

Jogita Bholanath (DCMR):

Nee, en het enige wat wij kunnen doen, dat is toezicht en handhaving. En ook het vliegtteam heeft ons gevraagd van ga nou boven op het bedrijf zitten. Ga daar nou regelmatig langs, controleer. Zorg dat het schoon is. Zorg dat die gaten dicht blijven. En wij luisteren ook gewoon daar naar. En daarom zitten we ook hier samen om te luisteren. Wat zijn jullie ideeën? Dus onze insteek is op dit moment vooral toezicht halen. Zorgen dat het schoon is. Dat die gaten dicht zijn. Bovenop het bedrijf blijven zitten. Dat is wat wij als DCMR en provincie Zuid Holland kunnen doen. En daarnaast kunnen we met de gemeente kijken en wat nog meer. Dus dat is wat we op dit moment kunnen doen. En dan weet ik niet wanneer die overlast voorbij is. Maar we proberen er wel bovenop te zitten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Blijf even staan.

Bewoner:

Een mooi antwoord van de DCMR. Dankjewel Jogita. Alleen dat was niet mijn vraag. Van Daan Molenaar hoorden we dat ze juridisch bezig zijn om een norm op te leggen. Of een verzoek te doen. Naar de Nederlandse overheid. Maar dan denk ik, want dan heb je de norm al in huis. Om die bij Hoogvliet om die mee te geven aan het Rijk. En dat is eigenlijk mijn *(onduidelijk)*.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En dat vind je nog niet concreet beantwoord. Hoogvliet.

Jogita Bholanath (DCMR):

Het gaat niet zozeer over de norm die we willen vragen aan het Rijk. We willen eigenlijk aan het Rijk vragen dat de wetgeving aangepast wordt zodat we makkelijker kunnen handhaven zodat we meer maatregelen kunnen treffen bij het bedrijf. Omdat we geen norm hebben en hoe spijtig dat dan ook is en dat het echt niet snel genoeg gaat dat snap ik. Maar als het verankerd wordt in de wet dan kunnen wij hier meer stappen zetten. En zolang dat niet gebeurt, blijft het voor ons gewoon moeilijk om te zoeken naar die kaders in de wetgeving.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel. Een helder antwoord. Daan Molenaar kan nog een reactie aanvullen.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Wat Stefano nou in feite vraagt is om een soort referentie in ons jargon op te nemen. Het mag niet meer zijn dan het al was of het ergens anders is. Ik vind het eerlijk gezegd een hele goede suggestie. Dus die gaan we ook meenemen. Oké.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik dacht nog even dat ik u het woord moest geven maar dat is niet zo.

Bewoner:

Deze heer heeft het uitstekend verwoord.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Deze heer heeft het uitstekend verwoord. Goed zo. Ik ga even naar mensen die het nog niet hebben gehoord als eerste. Want dat is ook belangrijk.

Anna Möller (KAD):

Hallo. Ik ben Anne Möller van het KAD. Ik ondersteun jullie met het onderzoek. Ik wilde even reageren op het voorstel dat het zeker de moeite waard is om nog een keer (*onduidelijk*).

Dan zou het moeilijk zijn omdat we inderdaad de vervolgstappen in het proces misschien moeten zetten. Ik heb hem genoteerd.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Goed zo, dat is fijn om te horen. Stefano, wat is het ding?

Stefano Clarijs:

Ja, zeker.

Bewoner:

Wat deze avond voor mij en iedereen duidelijk geschreven tot er geen norm is. Dat die er waarschijnlijk ook niet echt kan komen. En de tweede is tot de fabriek blijft staan. 5 a 10 jaar. Ik ben daar vorig jaar geweest, ook op de fabriek. Ik heb daar ook met de manager gesproken. Al het apparaat wat daar staat, is al afgeschreven. Dus ze gaan investeren dan. Als ze nu nog 10 jaar moeten zitten. Dan gaan ze investeren. En de machines die ze kopen, die gaan ze niet afschrijven in 10 jaar. Dus ze gaan er meer langer als 10 jaar zitten. Dat is mijn conclusie. Dus we zitten nog langer vast.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

U heeft er geen vertrouwen in dat het verbeteringen gaat opleveren? Dat er ook maar enigszins geïnvesteerd wordt op een manier die u als bewoner gaat helpen.

Bewoner:

Nou ja, dan moeten ze een nieuw pand neerzetten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Mag ik even naar het Havenbedrijf?

Johanneke van Steenberg (Havenbedrijf):

Ik weet zelf niet zo goed of die relatie zo één op één gelegd kan worden. Ik weet niet precies wat de uitbreidingsplannen zijn. Maar als zij gaan investeren in een nieuwe machine en zouden wel verhuizen, bepaalde onderdelen zouden mee kunnen naar nieuwe locaties. Het is niet zo dat ze hier dan alles achterlaten en zouden verplaatsen. Ik denk wat u zegt. Als ze hier een nieuwe machine neerzetten dan gaan ze nooit meer weg. Maar die nieuwe machine zou ook mee kunnen. Dat op zich weet ik niet of het helemaal klopt. Het is ook een beetje speculeren, denk ik.

Bewoner:

Ik heb het niet over de uitbreiding. Gewoon over de huidige panden.

Johanneke van Steenberg (Havenbedrijf):

Over het investeren in onderhoud.

Bewoner:

Ja, dat is allemaal verouderd. Al die loopbanden lopen op het einde. Ze gaan dus binnenkort, als ze weten dat ze niet weg moeten gaan, gaan ze dus investeren in nieuwe machines in het huidige pand.

Johanneke van Steenberg (Havenbedrijf):

Ik denk, wat de heer Groen ook zei, dat er geen goede communicatie is met het bedrijf. Ik denk dat het een hele terechte vraag zou zijn als die communicatie weer is opgestart om te vragen hoe gaan jullie de aankomende jaren investeren op de huidige locatie? Wat gaat u precies doen? En hoeveel geld gaat u investeren? Anders kunnen we nu alleen maar speculeren. Het lijkt mij wel een hele terechte vraag om te stellen aan het bedrijf. Daar heb ik zelf dus ook geen zicht op. Wij hebben geen zicht op wat elk bedrijf in de haven precies gaat investeren.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel.

Dan wil ik nog iemand de gelegenheid geven en ik kom straks ook nog even bij Rinus, want die zal ook nog springen. En de buurvrouw zag ik springen. Het is toch wat, dan ben ik wel jouw naam vergeten.

Bewoner:

Karin.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik wil eerst even anderen de gelegenheid geven om vragen te stellen of opmerkingen te maken die ik misschien niet heb gehoord. Nou, ik zeg, nu je het zo zegt, mag ik aan jou vragen, wat is je naam?

Bewoner:

Willem.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En Willem, wat voor overlast heb jij van de vliegen?

Bewoner:

Je kunt niet buiten eten, je kunt niet buiten zitten, de deuren kunnen niet open blijven, de ramen moeten dicht. Dat is het.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En, wat voor maatregelen heb je allemaal genomen?

Bewoner:

De vliegenplakkers, die gore dingen.

Nou, die had ik in het begin eigenlijk al gehaald.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Wat doet dit met je?

Bewoner:
Irriteren. Want ik zit er regelmatig met mijn haar aan vast als ik de planten water geef.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Het is een serieuze vraag. Houd het je wakker. Baal je ervan als je hoort bij het weerbericht, het gaat deze week weer lekker weer worden? Wat doet het met je.

Bewoner:
Dan weet je dat het er aan komt. Op maandagochtend dan gaat die loods open en merk je het ook gelijk. Of toevallig ik ben met pensioen op maandagochtend gooien ze die loods open en ik merk gelijk dat er weer vliegen zijn zeker als het in het weekend mooi weer is geweest.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Hoe lang woon je al op Heijplaat?

Bewoner:
24 jaar.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
En wat is je ervaring van die eerste jaren vergeleken met die laatste tien?

Bewoner:
Hadden we geen vliegen, hadden we geen grondwater, want dat is heel veel geweest hier, en hoe. Dus het wordt er niet beter op.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Je blijft wel op Heijplaat wonen?

Bewoner:
Dat zal wel moeten. Wat moet ik er toe? Ik word dadelijk 68. Dus dan ben ik niet zo wilde.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Nee. Je hoopt natuurlijk dat daarom zit hier vanavond ook. Heb je vanavond dingen gehoord die jou een beetje meer in de richting van vertrouwen geven?

Bewoner:
Nee, want we beginnen weer met een onderzoek. Maar we hebben al tien onderzoeken gehad. Welke vliegen, waar gaan ze dan komen? Met pieken en dalen. Ja, heb je een slechte zomer heb je minder vliegen. Wordt de bloed heet, dan kun je over de vliegen lopen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ga je dan meedoen of niet?

Bewoner:

Waarom?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Aan het onderzoek.

Bewoner:

Ja, ik bel, als het goed weer is, dan bel ik drie keer in de week het is weer zover. Ze kennen me bijna bij naam. Dat ze zeggen daar heb je Willem weer.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Blijven doen, hè?

Bewoner:

Ja, dat zal wel moeten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oké, goed zo. Ga ik even naar je buurman? Of is dat niet je buurman? Willem, en jij bent?

Bewoner:

John

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Aan jou dezelfde vraag. Hoe is het leven op Heijplaat?

Bewoner:

Dat is hartstikke goed. Dus, niks, klaar.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Maar met de vliegen?

Bewoner:

Daar heb ik geen last van. Want ik kom meer dan een kilometer er vandaan. Dus, ik heb er echt geen last van.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En er zijn nog meer mensen die daar ook geen last van hebben. Net zoals jij.

Bewoner:

(onduidelijk)

Maar de vliegen zitten wel in de straat, hè. Dus het laatste gedeelte is dat allemaal helemaal achterin.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En waarom heb je besloten om hier toch even aan te sluiten deze avond?

Bewoner:

Omdat ik alle vergaderingen volg.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En dan denk je wanneer je mensen hoort die wel overlast hebben?

Bewoner:

Zeer beslist doen. Ja, echt nodig, hoor.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Want?

Bewoner:

Het hele onderzoek natuurlijk. Wat allemaal moet gaan gebeuren. Ja.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

En dan kunnen ze bij jou komen barbecueën.

Bewoner:

Ja, dat is prima dat is geen enkel probleem.

Bewoner:

John organiseert nog niet genoeg.

Bewoner:

(onduidelijk) Er is toen gezegd dat overlast veroorzaakt wordt door vrachtwagens die in en uit rijden.

(onduidelijk) 80% van de tijd open staat. Er is destijds in een andere vergadering gesproken over een sluis. Die is er nog steeds niet. Is daar helemaal niks aan te doen?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Een sluis.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Ik heb het voorgesteld.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Heb je het voorgesteld?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Er is geen ruimte voor.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Hebben ze geen ruimte voor?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):
Hebben ze geen ruimte voor.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
En wat zei jij toen?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):
Ja, wat moet ik daarvan zeggen?

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Hier zei je ook van alles.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):
Daar zei ik ook al. Ja, dat moet je dan gaan maken. Maar ja, dan hebben ze dus meer terrein nodig.

(onduidelijk)

Yvonne Mulder (gespreksleider):
En dan kom ik ook bij u.

Stefano Clarijs:
Over de sluis, dat hebben wij in het vliegtuigteam anderhalf jaar geleden ook voor gesteld.
(onduidelijk) Want maak een sluis waar die vrachtwagens in komen. Deur is dicht, vrachtwagen komt er aan. Deur gaat open.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Dat is een sluis.

Stefano Clarijs:
Blaas met lucht alle vliegen de fabriek in. Is de vrachtwagen binnen, deur dicht, volgende deur gaat open. De vrachtwagen is binnen. Met uitgaan precies hetzelfde. Wat was de reactie van N+P?
Nou, dat hebben we onderzocht. We hebben 1 offerte gevraagd. Dat is zo vreselijk veel geld. Die zag ook geen oplossing daarvoor. Het verbaast mij dat eigenlijk iedereen dat heeft geaccepteerd. Ook de DCMR. Ik vind dan, als je een opdracht krijgt van iemand om dat te onderzoeken, dan vraag je niet 1 offerte aan. Als je dat wel doet en die is negatief, dan ga je verder zoeken. Dan vraag je bij een tweede bedrijf een offerte aan. Of een derde. Dat is nagelaten. Dat vind ik heel erg jammer. Want ik zie daar nog steeds een oplossing in.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Het Havenbedrijf heeft aangegeven, belangrijk wat jullie zeggen, dat het bedrijf met jullie in overleg gaat. Dat er gewoon open communicatie is. Wat vind je op dit punt? Wanneer je dan met het Havenbedrijf samen daar weer op terugkomt, kan je dit weer naar voren brengen.

Stefano Clarijs:

Ik grijp ieder moment aan om dat te bespreken.

Alleen, ik heb geen vertrouwen in dat N+P daar gehoor aan geeft.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Gezegd is gezegd. Maar in ieder geval die mogelijkheid van samen daar naartoe. Er is iemand heel boos op mij hier?

Bewoner:

Nee hoor.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Oh, ik dacht dat je heel boos was, omdat ik jou niet hoorde. Vertel. Nee. Oh, jij hebt niks te vertellen. Nee. Bij jullie ook niet? Allemaal hetzelfde verhaal.

Bewoner:

Ik ben Chantal, ik woon op de ***. Ik ben even nieuwsgierig. Er is weer een onderzoek gepland. Wat is het doel van dit onderzoek?

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dan ga ik eventjes naar...

Het doel van het onderzoek. Van het belevingsonderzoek.

Bewoner:

Het belevingsonderzoek? Nee.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

O sorry. Neem me niet kwalijk.

Bewoner:

Het KAD onderzoek.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Het KAD onderzoek. Er was een slide van.

Jogita Bholanath (DCMR):

Ja, daar hadden we een slide van. Maar het doel van het onderzoek is sowieso nog beter vast te kunnen stellen hoe groot die overlast is om welke vliegen het gaat. Zodat we nog beheersmaatregelen kunnen treffen. Want we hebben in het verleden ook een lokstof gebruikt. En we gaan nu een lokstof gebruiken die de kamervliegen, die overlast gevende vliegen bij N+P nog beter aantrekt. Zodat we nog beter beeld kunnen krijgen van die overlast. En we gaan nu de onderzoeken in een week drie keer meten. Zodat we veel beter kunnen kijken in de relatie tot de activiteit die ook bij N+P plaatsvinden. Dus eigenlijk is dit een verdieping van het vorige onderzoek.

Want het vorige onderzoek moesten we eigenlijk aantonen van is N+P de veroorzaker? En dat is eigenlijk, wat we nu al weten. N+P is de veroorzaker. Daar moeten we maatregelen treffen en we proberen een verdieping te halen met dit onderzoek.

Bewoner:

Maar het heeft dus niets te maken met ... Het heeft dus niets te maken met ... De visie om mogelijk een norm vast te stellen.

Jogita Bholanath (DCMR):

Het is net wel gezegd dat we in ieder geval gaan kijken of dat mogelijk is. We hebben natuurlijk al een rechtszaak daarover gehad. Maar het is wel goed om daar na zoveel jaar te kijken. Wat zijn toch de mogelijkheden? Want als dat zou kunnen helpen, dan zou je moeten kijken van, ja, wat is de nodig? Het is wat Daan Molenaar beloofd, we gaan er naar kijken, dus dat gaan we sowieso doen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Een aanvulling van de provincie Zuid-Holland.

Myrion Kisters (provincie Zuid-Holland):

Er zit in dit onderzoek ook een referentiewijk, om inderdaad ook te kijken wat de populatie op Heijlplaat is, versus in een wijk zonder een afvalverwerker ernaast. Om dat inderdaad ook goed in de gaten te houden.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel. Ik heb niks te vragen, ik heb niks te zeggen. Want het lost toch allemaal niks op.

Bewoner:

Nee, het is, je hoort iedere keer hetzelfde. Enerzijds, anderzijds. Juridisch iedere keer die strijd. Ik denk dat dat iets voor actie is. We zijn het gewoon spuugzat. Gooit die fabriek maar dicht met een paar vrachtwagens ervoor. Dan gaan we effe kijken. Als het recht niet zege viert, dan zullen we zelf het recht in handen moeten nemen. Denk ik. Maar misschien ben ik alleen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nou, de buurman wil wat meedoen, volgens mij.

Bewoner:

Ja, ik denk op een gegeven moment, we zitten hier al jaar in, jaar uit te debatteren, we houden ons netjes, we houden ons in, we praten allemaal, we luisteren, maar er gebeurt geen klote op z'n Rotterdams gezegd. We zijn zat. We willen gewoon weer in de tuin zitten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Jullie willen gewoon weer in de tuin zitten.

Ja, even een ander vraagje.

Bewoner:

Er zijn de laatste tijd nogal wat brandmeldingen geweest.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Bij N+P?

Bewoner:
Ja, bij N+P.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Wat wil je daar nou zeggen of vragen?

Bewoner:
Nou, er is al een overzicht van een bestrijdingsplan, een beheersplan een weet ik veel wat plan,
(*onduidelijk*) brandweer.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Wie van jullie wil daar antwoorden van?

Jacco (DCMR):
Ik kan daar wel antwoord op geven.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Jacco, kom even bij me weer.
(geroezemoes)
Mogen we weer even de aandacht.

Jacco (DCMR):
Het bedrijf heeft een bedrijfsnoodplan. Ik weet niet precies welke brandmeldingen het overgaat allemaal. Vorig jaar is er een brand geweest bij N+P. Daar is, denk ik, iedereen bekend mee geweest. Er is vanuit, daar heeft ook de veiligheidsregio Rotterdam naar gekeken, ze hebben een brandveiligheidssysteem, want in het afval zitten lithium-ion batterijen, die bijvoorbeeld in elektrische fietsen zitten, elektrische auto's, maar zelfs in van die kaartjes die je overklapt, die een mooi melodietje geven, zitten van die lithium-ion batterijen in, waar energie in zit, en die kunnen ontbranden. En daar hebben ze een brandmeldinstallatie voor die dat detecteert en het automatisch blust. Dus dat valt intern. En dat is eigenlijk, vrijwel alle afvalverwerkers hebben er last van. Dat er echt een brand is geweest, die niet meteen in de beheersomgeving is gebleven, is mij niet bekend, buiten die van afgelopen juli.

Yvonne Mulder (gespreksleider):
Dankjewel Jacco, toezichthouder.

Bewoner:
(*onduidelijk*)

Jacco (DCMR):
Is mij niet bekend op dit moment.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Straks kunnen we nog even napraten met z'n allen, maar ik wil nog even een rondje maken met de woordvoerders van de betrokkenen. En dan afsluiten met Daan, want om half tien hebben we al besloten dat we afsluiten. Iedereen heeft z'n avond weer verder gepland, en daarom vinden we het altijd belangrijk dat we er zijn.

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Dat klopt.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Rinus.

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Ik heb eigenlijk nog vier vragen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nee, het gaat over je slotconclusie.

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Nou, ik wil toch nog wat zetten over het KAD.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Ik wist dat je dat ging doen.

Wil je eventjes je blokje meenemen en daarna meelopen, als het nog wat tijd gaat kosten, dan... Hoeveel vragen zijn er? Ja, vier. Geen vijf.

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Nou ja, ik heb toch wel wat vragen voor de DCMR en het KAD.

In de eerste plaats het KAD...

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Even, dat is niet om lelijk te doen, want ik heb net gezegd half tien is half tien. Dus deze vragen, die worden beantwoord. Nee, die worden beantwoord, als ze het nog (*onduidelijk*). En dat gebeurt dan op de site. Ja, maar dan weet je dat het zo gaat. Antwoord?

Rinus Groen (touwtrekker vliegenteam):

Het KAD-onderzoek, vijf weken, dat is vanaf half mei tot eind juni. Dat is een bepaalde aan de hand van wat ze in de voorgaande jaren, in die periode, wel zagen dat er wat meer klachten waren over de vliegenoverlast. Maar ik vraag me af, als vijf weken, dat bedrijf goed zijn best doet. Want die weet ook dat er vijf weken ingaan voor het KAD-onderzoek. Dan schieten we er hier niets mee op. Daarbij, als de weersomstandigheden heel slecht zijn, want dat kan ook weleens gebeuren in die vijf weken, hebben we hetzelfde resultaat dat we veel minder vliegen hier zijn. En dat gaan we dan vergelijken met de referentiewijk. En dan hebben we dan helemaal niks. En dan hebben we aan dat hele KAD-onderzoek niks. Want de rest van het jaar is het dan wel overlast. Dus ik vind die vijf weken nog steeds, ik blijf daarbij. Ik vind het echt onbegrijpelijk dat we dat doen.

Daarbij had ik nog wel een vraag over de dwangsom. Is dit een gedragsdwangsom of een voorzieningendwangsom? Want daar zit wel een groot verschil tussen dit. Want een gedragsvormsom, dat blijft bestaan. En een voorzieningendwangsom, dat vervalt zodra ze het een beetje opgeknapt hebben. En daarbij, dat hoor je, (*onduidelijk*)

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Is daar een schreeuw over te geven of is dat een te uitgebreid antwoord?

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Gedrag.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Gedrag. Dat betekent, dan hoeft dat niet meer via de mail?

Rinus Groen (touwtrekker vliegtteam):

Nee, prima.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Nummer drie.

Rinus Groen (touwtrekker vliegtteam):

Nummer drie was, in 2024 werd gezegd, is er al geconstateerd van die overlast. Na een jaar pas beoordeelt. En in februari is er spontaan weer gaas in de ramen... Dat was voor mij ook een heel bijzonder iets. Want in 2023 werd net gezegd dat er al geconstateerd is. Toen zijn er lapmiddeltjes gedaan door gaas. Maar dan verwacht je dat je in drie maanden tijd het moet herstellen. En dat zie ik dan ook niet gebeuren. Dat vind ik ook heel vreemd.

Nou ja, daarbij hebben we het constant over de norm. Maar er is echt nog steeds in de Nederlandse regelgeving ook een zorgplicht. En die zorgplicht geeft ook kanswater om te kunnen handhaven dat hier geen overlast veroorzaakt wordt.

En dat was eigenlijk mijn punten die ik nog even wou maken.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel, Rinus. Dankjewel.

En dan heb ik een vraag van de wijkraad om even kort en goed je bevinding van deze avond.

Jeffrey Kruis (voorzitter wijkraad):

Ik denk dat we met z'n allen goed weer hebben laten horen wat wij vinden van de overlastsituatie. En wij hopen dat alle overheidsconstanties aan de slag gaan om dit probleem te gaan oplossen. Niet met lapmiddelen, maar daadwerkelijk met structurele oplossingen voor de wijk. In welke vorm dan ook.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dank je wel.

Jolanda, hoe heb jij deze avond ervaren?

Jolanda Vos (Stadsbeheer Gemeente Rotterdam):

Als ik heel eerlijk ben is er niet veel nieuws voor de bewoners. Toch hoop ik dat er echt een einde komt aan het verschrikkelijke fenomeen. Ik vind het heel moeilijk om het antwoord te vinden. Dat er wordt gezegd dat het bedrijf niet gaat weg, dat is een lastige. Maar ik hoop echt dat er beter stappen gezet kunnen worden, zodat de overlast minder is. We willen allemaal gewoon in een prettige omgeving wonen. Lekker barbecueën, niet bij die meneer verder in het dorp. Maar ik hoop echt dat er een oplossing komt. En alles wat we kunnen doen als Stadsbeheer, blijf zeggen van ik hoop dat we daar een steentje in kunnen bijdragen.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel. En Marco?

Marco:

Ik heb er weinig aan toe te voegen eerlijk gezegd. Aan de ene kant is het goed dat we met elkaar in gesprek gaan. En ook goed dat de opkomst zo groot is. Aan de andere kant kan ik ook zeggen dat het blijft maar bij praten zo. Want dat doen we. Maar ik hoop dat wat we tegen elkaar gezegd hebben, dat het inderdaad zorgt voor actie. Want daar gaat om oplossen van het probleem. Dat is het belangrijkste.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel. En het Havenbedrijf, als ik zo vrij mag zijn. Je sprong spontaan in, wat zeer gewaardeerd wordt. In ieder geval door mij. Maar ook door jullie. Deze avond.

Johanneke van Steenbergen (Havenbedrijf):

Voor ons in elk geval fijn om aanwezig te zijn. Dus bedankt dat we zijn uitgenodigd voor deze avond. En ook al complimenten over hoe jullie met elkaar in gesprek zijn. En hoe wij daaraan nu mochten deelnemen. Want er is veel emotie en overlast. En dan toch zo'n constructief gesprek met elkaar hebben, is volgens mij wel hoe we het moeten doen. En ik hoop ook dat het wordt opgelost. En ik zie dat er heel veel actie op wordt ondernomen. En hopelijk leidt dat gewoon naar een goed resultaat.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Gaan we bedanken. Havenbedrijf, dankjewel.

Ga ik even naar het KAD. Wat vond je ervan.

Anna Möller (KAD):

Ja, het is altijd goed om hierover te hebben. Ik snap dat dat gewoon tot actie moet leiden. En wij doen ons uiterste best om jullie te voorzien van gegevens. Die bruikbaar zijn om een stap verder te komen. En met dit onderzoek dichterbij de overlastsituatie. Proberen gewoon meer richting woningen. We hebben zelfs gespeculeerd om te komen bij wanneer het gebarbecued wordt.

Bewoner:

Dat kunnen we niet meer.

Anna Möller (KAD):

Dat snap ik. Maar in ieder geval dat dat op een moment is wanneer de overlast is. Dus ook daar zijn we natuurlijk in gesprek over.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel.

Mag de provincie ook nog even vragen om een terugblik op de avond?

Myrion Kisters (provincie Zuid-Holland):

Ja, ik heb denk ik weinig toevoegen aan alle mooie woorden die al gezegd zijn. Ik ben hier denk ik van iedereen die vanuit de organisaties betrokken is degene die het langste op het dossier zit. Is denk ik de zevende bewonersavond. Ja, jammer dat ik hier moet zijn. Ik heb het echt met jullie te doen.

Want ik snap dat het echt ontzettend vervelend is. En ik heb dan wel een goede hoop dat we nu met onze stuurders. Met onze gedeputeerden. Wethouder Zeegers. Met de dame zelf. Dat we inderdaad eens een keertje een poot aan de grond krijgen. Bij het ministerie. Want dat proberen we ambtelijk al heel erg lang. En dan worden we echt een beetje van kastje naar de muur gestuurd. Dus daar heb ik wel hoop op. Dat dat nog wel wat gaat gebeuren.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel.

Daan wil je even meelopen. Tot slot de bevinding van jou.

Daan Molenaar (algemeen directeur DCMR):

Ja, al eerst willen we jullie ontzettend bedanken voor dit open gesprek. Want het is voor jullie niet makkelijk. Het is voor ons natuurlijk ook best wel spannend om hier te staan. Ik snap heel goed dat je zegt van ja, er gebeurt geen klote. Want het probleem is niet opgelost. En dat trek ik me ook heel erg aan. Want we doen er namelijk ondertussen wel onwijs veel aan. En dan is het dus heel erg vervelend. Voor ons, als degenen die hiervoor zijn aangewezen. Dat het ons nog niet is gelukt om dit op te lossen. En dat vinden we echt onwijs, onwijs. Nou, erg klote om het zo maar even te zeggen. Tegelijkertijd hebben we vanavond gelukkig ook wel een heel stel dingen gehoord. Waar we echt mee verder kunnen. Suggesties voor de regels. Een verzoek om beter te communiceren. Waarvan ik dacht dat we dat al veel deden. Maar Rinus jij gaf aan hoe het echt beter kan. Heel serieus met het bedrijf in gesprek over hoe zij communiceren. Want dat was ooit goed. Maar dat is nu echt onder nul begrijp ik. Dus in die zin heb ik ook heel veel dingen gehoord waar we echt mee verder kunnen. Ook dingen die we... Ja, ik zou één ding nog willen zeggen. Want volgens mij was het één van mijn collega's die hier in de buurt woont. Die aangaf van ja, als een overheid moeten we dit oplossen. Dat is wel iets waarvan ik altijd zeg. Nee, de overheid lost dit soort problemen niet op. Het bedrijf moet dit oplossen. Wij gaan het bedrijf dwingen dat zij dit oplossen. Dat kunnen wij niet doen. Wij kunnen het bedrijf niet dichtmaken. Wij kunnen de transporten niet regelen. Het bedrijf moet het doen. En wij gaan ervoor zorgen dat ze dat veel beter gaan doen dan ze dat de laatste tijd gedaan hebben. Daar gaan wij ons keihard voor inzetten.

Yvonne Mulder (gespreksleider):

Dankjewel, Daan Molenaar, voor deze afsluiting.

Neem dan even lekker wat te drinken. Blijf alsjeblieft. Spreek elkaar aan. Je hebt nu de gezichten bij de functies.